

Στο εξεταζόμενο διάστημα συντελείται σταδιακά στροφή του νόμου προς τη στήριξη μεγαλύτερων σε μέγεθος επενδύσεων και διαμορφώνεται μια λογική στήριξης μεγάλων επιχειρήσεων, θέτοντας σε δεύτερη μοίρα την απασχόληση, ακόμα και κατά την περίοδο της μεγάλης κρίσης της ελληνικής οικονομίας. Η λογική ότι εφόσον οι μεγαλύτερες επιχειρήσεις πραγματοποιήσουν μεγαλύτερες επενδύσεις θα φέρουν την ανάπτυξη γιατί αποτελούν ένα σημαντικό κομμάτι της οικονομίας είναι προφανώς μυωπική και απέχει από την πραγματικότητα της διεθνούς πρακτικής και των πολιτικών για τη στήριξη

των επιχειρήσεων. Αντίθετα, σε περιπτώσεις σημαντικής συρρίκνωσης του μεγέθους μιας επιχείρησης έχει νόημα η στήριξή της, αν και εφόσον μπορεί μια τέτοια στήριξη να ενισχύσει την ανθεκτικότητα της επιχείρησης, ειδικά σε συνθήκες κρίσης, και να επαναδρομολογήσει την αναπτυξιακή της πορεία. Ωστόσο, το τελευταίο συνήθως συνδέεται με σειρά αλληλαγών στο μάνατζμεντ, τη διοίκηση, το μάρκετινγκ και την παραγωγή, οι οποίες προωθούνται όταν ελέγχονται με ποιοτικούς όρους και κριτήρια και άρα απαιτούν μια λογική διαφορετική από ένα σύστημα αξιολόγησης με μόρια (point system).

Από την ανάλυση ακόμα προέκυψε η ανάγκη καλύτερης στοχοθεσίας, με πιο σαφείς ποσοτικούς στόχους, η ανάγκη καλύτερου ελέγχου της επίτευξης των στόχων, βέλτιστου χρονικού προγραμματισμού και ελαχιστοποίησης των τροποποιήσεων του νόμου (που περισσότερο συνέβαινε κατά το παρελθόν). Η συστηματικότερη ενημέρωση και πληροφόρηση σχετικά με τον νόμο παραμένει αναγκαία για τις επιχειρήσεις. Στα θέματα προγραμματισμού διαπιστώθηκε μια γενικότερη αδυναμία εύρεσης σοβαρών μελετών και κειμένων προγραμματισμού, έλλειψη μιας αντικειμενικής βάσης για την αξιολόγηση αυτού του προγραμματισμού και την εφαρμογή του νόμου, τουλάχιστον με τη χρήση δεικτών που να είναι αποδεκτοί και να έχουν χρησιμοποιηθεί διαχρονικά. Παντελής είναι και η έλλειψη κειμένων αξιολόγησης που να στηρίζουν τα αποτελέσματα της εμπειρικής διερεύνησής τους στη χρήση οικονομικών τεχνικών, ενώ δεν υφίσταται καμία ανάλυση των αποτελεσμάτων του νόμου στο επίπεδο της επιχείρησης. Επίσης δεν έχει αξιολογηθεί ποτέ με τη χρήση οικονομικών μεθόδων ή ποιοτικών ερευνών η χρήση των κινήτρων του νόμου που έχει πραγματοποιηθεί, ανά κίνητρο, περιφέρεια ή αποδέκτες. Οι λίγες αξιολογικές μελέτες του νόμου έχουν γίνει κατά το παρελθόν από τα δύο εγκυρότερα ερευνητικά ιδρύματα της χώρας σε θέματα ανάπτυξης (ΚΕΠΕ και ΙΟΒΕ) και όχι από το Υπουργείο ή άλλους επίσημους φορείς για την αξιολόγηση (όπως περιφερειακές διευθύνσεις ή συμβούλους υλοποίησης έργου). Οι Εκθέσεις Αξιολόγησης των τελευταίων δύο αναπτυξιακών νόμων προτείνουν τη μεταβολή του νόμου αλλά βρήκαν ελλείψεις και σφαλμάτων και δεν περιλαμβάνουν ουσιαστικά τεκμήρια που να στοιχειοθετούν τη μετάβαση σε έναν νέο νόμο.